

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาตัวแปรจําแนก ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในกรุงเทพมหานคร กลุ่มที่ตอบกับกลุ่มที่ไม่ตอบแบบสอบถาม ที่ส่งทางไปรษณีย์ จากการส่งแบบสอบถามและสัมภาษณ์ ประชากร คือ ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร กลุ่มที่ตอบแบบสอบถาม(มีแนวร่วมตอบ) และกลุ่มที่ไม่ตอบแบบสอบถาม (มีแนวร่วมไม่ตอบ) จากงานวิจัย 2 เรื่อง คือ เรื่อง "ผลของตัวแปรคําศัพท์ที่มีต่อความจริงใจ ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร" กับ เรื่อง "การเปรียบเทียบความเที่ยงของ มาตรฐานประมาณค่าของแบบสอบถามที่ส่งทางไปรษณีย์ ในระยะก่อนและหลังการติดตาม" มีจำนวน 483 คน กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร กลุ่มที่ตอบแบบสอบถาม ฉบับสมบูรณ์กลับคืนมาและรวมจากการสัมภาษณ์ มีจำนวน 409 คน จําแนกเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ตอบ แบบสอบถาม จำนวน 267 คน คิดเป็นร้อยละ 89 ของประชากรกลุ่มที่ตอบแบบสอบถามจำนวน 300 คน และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 77.6 ของ ประชากรกลุ่มที่ไม่ตอบแบบสอบถามจำนวน 183 คน สำหรับการสัมภาษณ์ มีครู-อาจารย์ ที่ไม่ได้ สัมภาษณ์ 3 คน ด้วยสาเหตุ ถึงแก่กรรม ลาคลอด เกษียณอายุราชการ อย่างไรก็ตาม นับได้ ว่ากลุ่มตัวอย่างให้ความร่วมมือ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นอย่างดี รายละเอียดของ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอเป็น 4 ตอน ดังนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 เสนอผลการวิเคราะห์ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างครู-อาจารย์ โรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในกรุงเทพมหานคร กลุ่มที่ตอบกับ กลุ่มที่ไม่ตอบแบบสอบถามที่ส่งทางไปรษณีย์ โดยใช้ในการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 2 เสนอผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างตัวแปรภูมิหลัง ตัวแปรด้าน ตัวแบบสอบถาม ตัวแปรด้านกระบวนการส่งและการจัดเก็บแบบสอบถาม ตัวแปรด้านการสร้างความไว้วางใจให้กับผู้ตอบแบบสอบถาม ที่มีส่วนกระตุ้นให้ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในกรุงเทพมหานคร กลุ่มที่ตอบกับกลุ่มที่ไม่ตอบแบบสอบถามที่ส่งทางไปรษณีย์ แต่ละตัวแปร โดยแสดงค่าสถิติการทดสอบ ค่าสถิติ t (t-test) เสนอผลในตารางที่ 1

ตอนที่ 3 เสนอผลการวิเคราะห์ตัวแปร เพื่อจำแนกครูโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในกรุงเทพมหานคร กลุ่มที่ตอบกับกลุ่มที่ไม่ตอบแบบสอบถามที่ส่งทางไปรษณีย์ โดยวิธีวิเคราะห์จำแนกแบบทางตรง (Direct Method) เสนอผลในตารางที่ 2-8

ตอนที่ 4 เสนอผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำวิจัย หรือวิทยานิพนธ์ การทำวิจัยหรือวิทยานิพนธ์ประเภทสำรวจ โดยใช้แบบสอบถามที่ส่งทางไปรษณีย์ สาเหตุของการไม่ตอบแบบสอบถามที่ส่งทางไปรษณีย์เพื่อการวิจัยหรือทำวิทยานิพนธ์ ในรูปของความเรียง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์คุณลักษณะ ของกลุ่มตัวอย่าง ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ ในกรุงเทพมหานคร กลุ่มที่ตอบกับกลุ่มที่ไม่ตอบ แบบสอบถามที่ส่ง
ทางไปรษณีย์

จากการวิเคราะห์คุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่ปฏิบัติราชการ ในปีการศึกษา 2536 จำนวน 409 คน จาก 103 โรงเรียน จำนวนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม(มีแนวร่วมตอบ) จำนวน 267 คน กลุ่มตัวอย่างที่ไม่ตอบแบบสอบถาม(มีแนวร่วมไม่ตอบ) จำนวน 142 คน ซึ่งทั้ง 2 กลุ่ม มีคุณลักษณะที่คล้ายคลึงกันมาก ปรากฏผล ดังต่อไปนี้

ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร กลุ่มที่ตอบแบบสอบถามที่ส่งทางไปรษณีย์ จำนวน 267 คน คิดเป็นร้อยละ 89 ของประชากรกลุ่มที่ตอบแบบสอบถาม ที่ส่งทางไปรษณีย์ ส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง ร้อยละ 75.7 มีอายุระหว่าง 35-44 ปี คิดเป็นร้อยละ 60.4 มีภูมิลำเนาเดิม(จังหวัดที่เกิด) อยู่ในเขตเมืองเป็นส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 83.9 จบการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรีร้อยละ 86.5 จบการศึกษาระดับปริญญาโท ร้อยละ 12.0 ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานและปฏิบัติการสอนมาแล้ว 13-22 ปี คิดเป็นร้อยละ 59.9 และ 58.8 ตามลำดับ มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ตั้งแต่ 33 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 12.0 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2536 ครูส่วนใหญ่มีจำนวนคาบสอน 10-19 คาบต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 71.5 สอน 20 คาบขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 20.2 ปฏิบัติงานอื่นนอกเหนือจากงานสอนตั้งแต่ 20 คาบขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 29.2

ส่วนใหญ่มิเคยมีประสบการณ์การวิจัย ร้อยละ 70.0 ในกลุ่มที่เคยมีประสบการณ์การวิจัย ร้อยละ 27.7 นั้น พบว่า เคยทำวิทยานิพนธ์ ร้อยละ 14.6 เคยทำโครงการวิจัย ร้อยละ 10.9 เคยเข้ารับการอบรมการทำวิจัย ร้อยละ 19.5 เคยเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ร้อยละ 1.5 เคยเป็น คณะกรรมการในโครงการวิจัย ร้อยละ 2.2 เป็นวิทยากรเกี่ยวกับการวิจัย ร้อยละ 1.9 เป็นผู้ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการทำวิจัย ร้อยละ 6.0 เคยสร้างแบบสอบถามสำรวจความคิดเห็น

เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียน ร้อยละ 14.2

กลุ่มตัวอย่างครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร กลุ่มที่ไม่ตอบแบบสอบถามที่ส่งทางไปรษณีย์จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 77.6 ของประชากรกลุ่มที่ตอบแบบสอบถาม ที่ส่งทางไปรษณีย์ ส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิงร้อยละ 79.4 มีอายุ 35-44 ปี คิดเป็นร้อยละ 61.7 ส่วนใหญ่ มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเมือง ร้อยละ 89.4 จบการศึกษาสูงสุด ระดับปริญญาตรี ร้อยละ 88.7 จบการศึกษาระดับปริญญาโทร้อยละ 7.8 มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน 13-22 ปี ร้อยละ 64.5 ปฏิบัติการสอนมาแล้ว (นับถึง31 ธ.ค.36) 13-22 ปี ร้อยละ 62.4 คน จำนวนคาบที่สอนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2536 จำนวน 10-19 คาบต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 79.4 และปฏิบัติงานอื่น ๆ นอกจากงานสอนอีกเฉลี่ย 20 คาบต่อสัปดาห์ขึ้นไป คิดเป็น ร้อยละ 27.7

กลุ่มไม่ตอบส่วนใหญ่ไม่เคยมีประสบการณ์การวิจัย ร้อยละ 72.3 ในกลุ่มที่เคยมีประสบการณ์วิจัย ร้อยละ 25.5 พบว่า เคยทำวิทยานิพนธ์ ร้อยละ 12.1 เคยทำโครงการวิจัย ร้อยละ 6.4 เคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการวิจัย ร้อยละ 9.9 เคยเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ร้อยละ 2.8 เป็นคณะกรรมการในโครงการวิจัย ร้อยละ 1.4 เป็นผู้ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการทำวิจัย ร้อยละ 3.5 เคยสร้างแบบสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียน ร้อยละ 9.2

จะเห็นว่าคุณลักษณะของกลุ่มไม่ตอบ มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตอบเป็นส่วนมาก ที่แตกต่างกันก็คือในด้านประสบการณ์การวิจัย และกลุ่มไม่ตอบ ไม่เคยเป็นวิทยากรเกี่ยวกับการวิจัย

เมื่อพิจารณาตามงานที่ได้รับมอบหมาย เป็นพิเศษนอกเหนือจากงานสอน พบว่า ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่ หน้าที่พิเศษมากกว่า 1 อย่าง และงานที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติเป็นพิเศษ นอกเหนือจากงานสอน คือ งานปกครอง งานวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 62.3 และ ร้อยละ 54.0 ตามลำดับ งานปกครองที่ครูส่วนใหญ่ ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติ ได้แก่ งานอาจารย์ที่ปรึกษา และบริหารงานปกครอง คิดเป็นร้อยละ 60.0 และ ร้อยละ 37.2 ตามลำดับ

งานวิชาการที่ครูส่วนใหญ่นำได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติ ได้แก่ งานทะเบียน-วัดผล และงานแนะแนว คิดเป็นร้อยละ 21.0 และร้อยละ 12.5 ตามลำดับ งานด้านอื่นๆ เช่น งานบรรณารักษ์ งานหัวหน้าหมวดวิชา งานหมวดกิจกรรม ชุรการฝ่ายวิชาการ งานนิเทศภายใน มีผู้ปฏิบัติงานระดับปานกลาง และน้อย เช่นเดียวกับงานบริการ และงานบริหาร ที่ครู-อาจารย์ ปฏิบัติงานหน้าที่นี้ ไม่มากนัก คือ คิดเป็นร้อยละ 39.4 และร้อยละ 30.1 ตามลำดับ

นอกจากนี้พบว่า กลุ่มตอบส่วนใหญ่นำปฏิบัติงานอื่น นอกเหนือจากงานสอนที่มี ลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา นั่นคือ ปฏิบัติงานปกครอง งานวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 99.3 และ 60.7 ตามลำดับ งานปกครองที่กลุ่มตอบส่วนใหญ่นำได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติ ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา นั่นคือ งานอาจารย์ที่ปรึกษา และ บริหารงานปกครอง คิดเป็นร้อยละ 59.2 และร้อยละ 38.6 ตามลำดับ ส่วนงานวิชาการที่นำได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติส่วนใหญ่ คือ งานทะเบียน-วัดผล และงานแนะแนว ซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง ด้านงานบริการ กลุ่มที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ จะปฏิบัติงานประจำสัมพันธ์ งานอนามัยโรงเรียน ซึ่งคล้ายคลึงกันกับงานที่กลุ่มตัวอย่างปฏิบัติอยู่

กลุ่มที่ไม่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ปฏิบัติงานวิชาการและงานบริการ คิดเป็นร้อยละ 41.6 และ 41.6 ซึ่งแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาและกลุ่มที่ตอบแบบสอบถาม และงานวิชาการที่กลุ่มไม่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ปฏิบัติ ได้แก่ งานแนะแนว งานทะเบียนวัดผล งานบรรณารักษ์ และหัวหน้าหมวดวิชา ชุรการ วิชาการ คิดเป็นร้อยละ 11.5, 21.1, 4.34, 4.23, 2.11 ตามลำดับ งานบริการ ที่ประชากรกลุ่มไม่ตอบส่วนใหญ่นำปฏิบัติ ได้แก่ งานประชาสัมพันธ์ งานอนามัยโรงเรียน งานสหกรณ์โรงเรียน งานสวัสดิการต่างๆ งานโภชนาการ คิดเป็น ร้อยละ 19.9, 5.0, 4.2, 2.11, 2.11 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณางานที่กลุ่มตอบและกลุ่มไม่ตอบปฏิบัติ จะเห็นว่า ต่างกันเล็กน้อย คือ กลุ่มตอบ จะปฏิบัติงานปกครองมาก เป็นอันดับ 1 รองลงมา คือ งานวิชาการ เมื่อพิจารณาจากงานวิชาการที่ทั้ง 2 กลุ่มปฏิบัติ พบว่า กลุ่มตอบ ปฏิบัติงานทะเบียน-วัดผลมากที่สุด รองลงมา คือ

งานแนะแนว ในทางตรงกันข้ามกลุ่มไม่ตอบ จะปฏิบัติงานแนะแนวมากที่สุด รองลงมา คือ งานทะเบียน-วัดผล ส่วนงานบริการ กลุ่มไม่ตอบส่วนมากปฏิบัติงานประชาสัมพันธ์ เช่นเดียวกับกับกลุ่มตอบ

เมื่อพิจารณาลักษณะการได้รับและตอบกลับแบบสอบถามในรอบปีที่ผ่านมา (ตค. 35-กย. 36) กลุ่มตอบและกลุ่มไม่ตอบ จะมีลักษณะคล้ายคลึงกันมากที่สุด กล่าวคือ ทั้ง 2 กลุ่มได้รับแบบสอบถามโดยเฉลี่ยไม่เกิน 2 ฉบับ ในจำนวนคนที่ได้รับแบบสอบถามทั้งหมด พบว่า ส่วนใหญ่ตอบแบบสอบถามกลับคืนทุกฉบับ จำนวน 1-2 ฉบับ ตอบกลับคืนหลังจากได้รับการเตือน 1 ฉบับ ส่วนใหญ่ตอบกลับคืนหลังจากได้รับการติดตามทวงถาม 1 ฉบับ ตอบแบบสอบถามกลับคืนก่อนได้รับการเตือน 1-2 ฉบับ ตอบกลับคืนก่อนการติดตามทวงถาม 1-2 ฉบับ มีคนตอบแต่ไม่ส่งคืนและไม่ตอบเลยสักฉบับ เช่นเดียวกัน

กลุ่มตอบและกลุ่มไม่ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะการได้รับและตอบกลับแบบสอบถามในรอบปีที่ผ่านมา (ต.ค 35-ก.ย.36) ที่แตกต่างกัน คือ กลุ่มไม่ตอบ มีคนตอบแบบสอบถามกลับคืนหลังจากได้รับการเตือน 1 ฉบับ มากกว่ากลุ่มตอบ คือ กลุ่มไม่ตอบตอบแบบสอบถามกลับคืนหลังจากได้รับการเตือน 1 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 15.2 ในขณะที่กลุ่มตอบ ตอบแบบสอบถามกลับคืนหลังจากได้รับการเตือน 1 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 2.6 และมีกลุ่มไม่ตอบ ตอบกลับแบบสอบถามหลังจากได้รับการเตือน 2 ฉบับ ร้อยละ 1.9 ในขณะที่กลุ่มตอบ ไม่มีใครตอบกลับหลังจากได้รับการเตือนถึง 2 ฉบับ เช่นเดียวกันกับการตอบกลับหลังการติดตามทวงถาม กลุ่มไม่ตอบจะตอบกลับคืนหลังจากได้รับการติดตามทวงถาม 2 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 2.8 ในขณะที่ประชากรกลุ่มตอบไม่มีใครตอบกลับหลังจากได้รับการติดตามทวงถามถึง 2 ฉบับ กรณีการตอบกลับคืนก่อนได้รับการเตือนนั้น ไม่มีกลุ่มตอบคนใด ที่ตอบแบบสอบถามกลับคืน 5-6 ฉบับ เช่นเดียวกันกับการตอบกลับคืนก่อนการติดตามทวงถาม ในขณะที่กลุ่มตอบ ตอบกลับก่อนการได้รับการเตือนและการติดตาม จำนวน 5-6 ฉบับ ร้อยละ 2.5 และร้อยละ 1.3 ตามลำดับ ที่แตกต่างกันไปอีกประการหนึ่งคือ กลุ่มไม่ตอบ ไม่ตอบแบบสอบถามเลยสักฉบับ จำนวนมากกว่า กลุ่มตอบ

(รายละเอียดในภาคผนวก ก)

ตอนที่ 2 เสนอผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างตัวแปรภูมิหลัง ตัวแปรด้านตัวแบบสอบถาม
ตัวแปรด้านกระบวนการส่งและการจัดเก็บแบบสอบถาม ตัวแปรด้านการสร้างความไว
วางใจให้กับผู้ตอบแบบสอบถาม ที่มีส่วนกระตุ้นให้ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ ในกรุงเทพมหานคร กลุ่มที่ตอบกับกลุ่มที่ไม่ตอบแบบสอบถามที่ส่ง
ทางไปรษณีย์ แต่ละตัวแปร ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ความแตกต่างของตัวแปรภูมิหลัง ตัวแบบสอบถาม กระบวนการส่งและการจัดเก็บแบบ
สอบถาม การสร้างความไววางใจให้กับผู้ตอบแบบสอบถาม ที่มีส่วนกระตุ้นให้ ครู
โรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในกรุงเทพมหานคร
กลุ่มที่ตอบกับกลุ่มที่ไม่ตอบแบบสอบถาม ให้ตอบแบบสอบถามส่งกลับคืนทางไปรษณีย์

ตัวแปร	ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร				
	กลุ่มที่ตอบ (n=267)		กลุ่มที่ไม่ตอบ (n=142)		t
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	
1.อายุ	42.85	7.12	40.95	6.85	2.59*
2.วุฒิการศึกษาสูงสุด	2.26	.78	2.16	.57	1.37
3.ภูมิลำเนาเดิม	2.02	.79	1.95	.67	.87
4.ประสบการณ์ด้านการปฏิบัติงาน	21.73	14.69	19.53	14.13	1.46
5.การได้รับแบบสอบถามที่ส่งทางไปรษณีย์ ในรอบปีที่ผ่านมา (กย.35-คค.36)	2.64	1.71	1.80	1.64	4.84**
6.การตอบกลับแบบสอบถามที่ส่งทางไปรษณีย์ ในรอบปีที่ผ่านมา (กย.35-คค.36)	2.04	1.95	1.18	1.85	4.34**
7.ประสบการณ์การวิจัย	1.28	2.17	1.13	6.17	.28
8.เจตคติต่อการวิจัยแบบสำรวจด้วย แบบสอบถาม	62.70	12.47	58.49	13.93	3.04**

ตารางที่ 1(ต่อ) ความแตกต่างของตัวแปรภูมิหลัง ตัวแบบสอบถาม กระบวนการส่งและการจัดเก็บแบบสอบถาม การสร้างความไว้วางใจให้กับผู้ตอบแบบสอบถาม ที่มีส่วนกระตุ้นให้ ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในกรุงเทพมหานคร กลุ่มที่ตอบกับกลุ่มที่ไม่ตอบแบบสอบถาม ตอบแบบสอบถามส่งกลับคืนทางไปรษณีย์

ตัวแปร	ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร				t
	กลุ่มที่ตอบ(n=267)		กลุ่มที่ไม่ตอบ(n=142)		
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	
9. รูปแบบการตอบแบบสอบถามที่					
ส่งทางไปรษณีย์	14.78	3.17	13.06	3.33	5.12**
10. ความยาวของแบบสอบถาม	19.05	4.10	16.57	4.66	5.54**
11. ลักษณะทั่วไปของแบบสอบถาม	40.08	6.60	37.70	7.43	3.31**
12. สีสันที่พิมพ์	15.38	3.54	14.20	4.00	3.05**
13. สีกระดาษ	17.88	4.96	16.68	5.24	2.27*
14. การจัดหน้าและระบบการพิมพ์	13.32	2.82	13.42	2.72	-.36
15. การแจ้งให้ทราบล่วงหน้า	3.50	1.61	3.26	1.67	1.43
16. วิธีการส่งและการจัดเก็บแบบสอบถาม	30.56	5.67	25.16	8.07	7.05**
17. การเตือน	3.61	1.52	3.01	1.62	3.70**
18. การติดตาม	7.02	2.68	6.95	2.91	.24
19. ตัวแปรในจดหมายนำ	64.73	10.30	56.12	12.14	7.14**
20. ข้อมูลที่ถาม	23.35	4.96	21.05	5.34	4.35**
21. การทำให้สิ่งตอบแทน	9.46	3.83	7.87	3.82	3.99**

*P < .05

**P < .01

จากตารางที่ 1 จะเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร กลุ่มที่ตอบแบบสอบถามที่ส่งทางไปรษณีย์ จำนวน 267 คน และกลุ่มที่ไม่ตอบแบบสอบถามที่ส่งทางไปรษณีย์ จำนวน 142 คน มีภูมิหลัง ได้แก่ อายุ การได้รับและการตอบกลับแบบสอบถามที่ส่งทางไปรษณีย์ ในรอบปีที่ผ่านมา (ตค. 35-กย. 36) และเจตคติต่อการวิจัยแบบสำรวจด้วยแบบสอบถามที่ส่งทางไปรษณีย์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ กลุ่มที่ตอบแบบสอบถามเป็นกลุ่มที่มีอายุ มากกว่า ได้รับแบบสอบถามและตอบแบบสอบถามกลับคืนมากกว่า และยังมีเจตคติต่อการวิจัยแบบสำรวจด้วยแบบสอบถามที่ส่งทางไปรษณีย์ดีกว่ากลุ่มที่ไม่ตอบแบบสอบถาม อย่างมีนัยสำคัญ ส่วนตัวแปรภูมิหลังอื่นๆ นอกเหนือจากที่กล่าวนี้ พบว่า ทั้ง 2 กลุ่ม ไม่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ด้านตัวแบบสอบถาม กลุ่มที่ตอบกับกลุ่มที่ไม่ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวแปรที่มีส่วนกระตุ้นให้ผู้ตอบ ตอบแบบสอบถามด้านตัวแบบสอบถามได้ เช่น รูปแบบการตอบแบบสอบถาม ความยาวของแบบสอบถาม ลักษณะทั่วไปของแบบสอบถาม สีของหมึกพิมพ์ สีของกระดาษพิมพ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ กลุ่มที่ตอบแบบสอบถาม เป็นกลุ่มที่รับรู้ ว่า ตัวแปรด้านตัวแบบสอบถาม ได้แก่ รูปแบบการตอบแบบสอบถาม ความยาวของแบบสอบถาม ลักษณะทั่วไปของแบบสอบถาม สีของหมึกพิมพ์ สีของกระดาษพิมพ์เป็นตัวแปรที่มีส่วนกระตุ้น ให้กลุ่มที่ตอบ ตอบแบบสอบถามได้มากกว่ากลุ่มที่ไม่ตอบแบบสอบถาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนตัวแปรการจัดหน้าและระบบการพิมพ์ ทั้ง 2 กลุ่มมีความคิดเห็นว่าเป็นตัวแปรที่มีส่วนกระตุ้นให้ทั้ง 2 กลุ่ม ตอบแบบสอบถามได้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ด้านกระบวนการส่งและการจัดเก็บแบบสอบถาม กลุ่มที่ตอบและกลุ่มที่ไม่ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็น ว่า วิธีการส่งและการจัดเก็บแบบสอบถาม และการเตือน เป็นตัวแปรที่มีส่วนกระตุ้นให้ทั้ง 2 กลุ่ม ตอบแบบสอบถามกลับคืนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ กลุ่มที่ตอบแบบสอบถาม เป็นกลุ่มที่รับรู้ ว่า วิธีการส่งและการจัดเก็บแบบสอบถาม และการเตือนเป็นตัวแปรที่กระตุ้นให้กลุ่มที่ตอบแบบสอบถาม ตอบแบบสอบถามกลับคืน ได้มากกว่ากลุ่มที่ไม่ตอบ

แบบสอบถาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนตัวแปรการติดตามนั้น ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นว่าเป็นตัวแปรที่มีส่วนกระตุ้นให้ทั้ง 2 กลุ่ม ตอบแบบสอบถามกลับคืนได้ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ด้านการสร้างความไว้วางใจให้กับผู้ตอบแบบสอบถาม กลุ่มที่ตอบและกลุ่มที่ไม่ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นว่าเป็นตัวแปรด้านการสร้างความไว้วางใจให้กับผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นตัวแปรที่มีส่วนกระตุ้นให้ทั้ง 2 กลุ่มตอบแบบสอบถามได้แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เช่น ตัวแปรในจดหมายนำ ข้อมูลที่ถาม และการให้สิ่งตอบแทน กล่าวคือ กลุ่มที่ตอบแบบสอบถาม เป็นกลุ่มที่รับรู้ว่าเป็นตัวแปรในจดหมายนำ ข้อมูลที่ถามและการให้สิ่งตอบแทน เป็นตัวแปรที่กระตุ้นให้กลุ่มที่ตอบแบบสอบถาม ตอบแบบสอบถามได้มากกว่ากลุ่มที่ไม่ตอบแบบสอบถาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนตัวแปรการแจ้งให้ทราบล่วงหน้าทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นว่าเป็นตัวแปรที่มีส่วนกระตุ้นให้ทั้ง 2 กลุ่ม ตอบแบบสอบถามได้ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

จากการทดสอบค่าสถิติที (t-test) ในตารางที่ 1 จะเห็นว่าตัวแปรส่วนมาก มีอำนาจในการจำแนกกลุ่มที่ตอบกับกลุ่มที่ไม่ตอบแบบสอบถามที่ส่งทางไปรษณีย์ได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เป็นการยืนยัน ผลการวิจัยที่ผ่านมาว่าตัวแปรที่นำมาใช้ศึกษาครั้งนี้ ส่วนมากเป็นตัวแปรที่มีผลต่ออัตราการตอบกลับแบบสอบถามที่ส่งทางไปรษณีย์จริง เพียงแต่ยังไม่ทราบว่าตัวแปรใด มีน้ำหนักในการจำแนกกลุ่มได้มากหรือน้อย ผู้วิจัยจึงนำตัวแปรทั้ง 21 ตัวนี้มาวิเคราะห์โดยใช้การวิเคราะห์จำแนก (Discriminant Analysis) เพื่อจะได้ทราบว่าตัวแปรทั้ง 21 ตัวนี้ มีตัวแปรใดบ้างมีความสำคัญที่สามารถจำแนกครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานครกลุ่มที่ตอบกับกลุ่มที่ไม่ตอบแบบสอบถามที่ส่งทางไปรษณีย์ได้ และมีตัวแปรใด ที่มีน้ำหนักในการจำแนกกลุ่มครูทั้ง 2 กลุ่มนี้ได้สูงสุด เรียงตามลำดับ

และเนื่องจากการวิเคราะห์จำแนก (Discriminant Analysis) นั้น โปรแกรมจะนำข้อมูลชุดที่สมบูรณ์เท่านั้นมาวิเคราะห์ ดังนั้นการคำนวณค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในตารางที่ 2 จึงพบว่า มีข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์เพียง 350 ชุดเท่านั้น โดยแบ่งเป็นกลุ่มที่ตอบ 230 ชุด กลุ่มที่ไม่ตอบ 120 ชุด

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรเพื่อจำแนกครูโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ ในกรุงเทพมหานคร กลุ่มที่ตอบกับกลุ่มที่ไม่ ตอบแบบสอบถาม
ที่ส่งทางไปรษณีย์ ดังแสดงในตารางที่ 2-8

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรภูมิหลัง ตัวแปรด้านตัวแบบสอบถาม
ด้านกระบวนการส่งและการจัดเก็บแบบสอบถาม ด้านการสร้างควมไว้วางใจให้
กับผู้ตอบแบบสอบถาม ที่ส่งทางไปรษณีย์ ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพ
มหานคร จำแนกตามกลุ่มที่ตอบกับกลุ่มที่ไม่ตอบแบบสอบถามที่ส่งทางไปรษณีย์

ตัวแปร	ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร			
	กลุ่มที่ตอบ (n=230)		กลุ่มที่ไม่ตอบ (n=120)	
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D
1. อายุ	42.84	7.22	41.07	6.81
2. วุฒิกการศึกษาสูงสุด	2.27	.80	2.13	.51
3. ภูมิลำเนาเดิม	1.99	.68	1.97	.69
4. ประสบการณ์ด้านการปฏิบัติงาน	21.81	15.12	19.95	14.75
5. การได้รับแบบสอบถามที่ส่งทางไปรษณีย์ในรอบปี ที่ผ่านมา	2.62	1.69	1.79	1.60
6. การตอบกลับแบบสอบถามที่ส่งทางไปรษณีย์ใน รอบปีที่ผ่านมา	2.03	1.93	1.18	1.84
7. ประสบการณ์การวิจัย	1.25	2.17	.65	1.54
8. เจตคติต่อการวิจัยแบบสำรวจด้วยแบบสอบถาม	62.68	12.49	58.36	14.11
9. รูปแบบการตอบแบบสอบถามที่ส่งทางไปรษณีย์	14.67	3.15	12.90	3.28
10. ความยาวของแบบสอบถาม	18.92	4.08	16.60	4.79
11. ลักษณะทั่วไปของแบบสอบถาม	40.03	6.60	37.90	7.49

ตารางที่ 2(ต่อ) ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรภูมิหลัง ตัวแปรด้านตัวแบบสอบถาม กระบวน ด้านการส่งและการจัดเก็บแบบสอบถาม ด้านการสร้างควมไว้วางใจให้กับผู้ตอบแบบสอบถาม ที่ส่งทางไปรษณีย์ ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามกลุ่มที่ตอบกับกลุ่มที่ไม่ตอบแบบสอบถามที่ส่งทางไปรษณีย์

ตัวแปร	ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร			
	กลุ่มที่ตอบ (n=230)		กลุ่มที่ไม่ตอบ (n=120)	
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D
12. สัมผัสพิมพ์	15.32	3.48	14.12	4.12
13. สีกระดาษ	17.92	4.94	16.41	5.29
14. การจัดหน้าและระบบการพิมพ์	13.29	2.86	13.45	2.78
15. การแจ้งให้ทราบล่วงหน้า	3.51	1.61	3.18	1.68
16. วิธีการส่งและการจัดเก็บแบบสอบถาม	30.44	5.50	25.06	8.09
17. การเตือน	3.63	1.52	3.00	1.67
18. การติดตาม	6.99	2.65	6.90	3.02
19. ตัวแปรในจดหมายนำ	64.74	10.32	55.76	11.88
20. ข้อมูลที่ถาม	23.33	4.76	21.02	5.45
21. การให้สิ่งตอบแทน	9.49	3.82	7.56	3.73

จากตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 230 คน มีอายุเฉลี่ย 43 ปี มีวุฒิการศึกษาสูงสุดโดยเฉลี่ยในระดับปริญญาตรี มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในเขตเมือง มีประสบการณ์ด้านการปฏิบัติงานแตกต่างกัน เฉลี่ย 22 ปี ในรอบปีที่ผ่านมา(ตค.35-กย.36) ได้รับแบบสอบถามโดยเฉลี่ย 3 ฉบับ ตอบแบบสอบถามกลับคืนเฉลี่ย 2 ฉบับ มีประสบการณ์การวิจัย โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกันนัก โดยเฉลี่ย 1 ครั้ง มีเจตคติต่อการวิจัยแบบสำรวจด้วยแบบสอบถาม อยู่ในระดับพอสมควร ในขณะที่กลุ่มที่ไม่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 120 คน มีอายุเฉลี่ย 41 ปี มีการ

ศึกษาสูงสุดเฉลี่ยในระดับปริญญาตรี มีภูมิลำเนาเดิม โดยเฉลี่ยอยู่ในเขตเมือง มีประสบการณ์ด้าน การปฏิบัติงานเฉลี่ย 20 ปี ในรอบปีที่ผ่านมา กลุ่มที่ไม่ตอบแบบสอบถาม ได้รับแบบสอบถามโดย เฉลี่ย 2 ฉบับ มีประสบการณ์การวิจัยเฉลี่ย 1 ครั้ง มีเจตคติต่อการวิจัยแบบสำรวจด้วยแบบสอบ ถาม อยู่ในระดับน้อย

จากที่กล่าวแล้ว จะเห็นว่า กลุ่มที่ตอบกับกลุ่มที่ไม่ตอบ มีภูมิหลังที่คล้ายคลึงกันเป็นส่วน มาก คือ มีอายุอยู่ในช่วงเดียวกัน มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเมือง มีวุฒิการศึกษาระดับ ปริญญาตรี มี ประสบการณ์ด้านการปฏิบัติงานอยู่ในช่วงเวลา 13-22 ปีเช่นเดียวกัน ทั้ง 2 กลุ่ม มีความแตก ต่างกันบ้างเล็กน้อยในเรื่อง การได้รับและตอบกลับแบบสอบถาม ประสบการณ์การวิจัย และ เจตคติต่อการวิจัยแบบสำรวจด้วยแบบสอบถามที่ส่งทางไปรษณีย์

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวแปรสิ่งเร้า ในแต่ละด้าน ปรากฏว่า

ด้านตัวแบบสอบถาม กลุ่มที่ตอบแบบสอบถามเห็นว่า ลักษณะทั่วไปของแบบสอบถาม เป็นตัวแปรที่กระตุ้นให้กลุ่มที่ตอบแบบสอบถาม ตอบแบบสอบถามในระดับมาก ส่วนตัวแปรการจัด หน้าและระบบการพิมพ์ สามารถกระตุ้นให้กลุ่มที่ตอบแบบสอบถาม ตอบแบบสอบถามในระดับพอ สมควร ตัวแปรอื่นๆ มีส่วนกระตุ้นให้กลุ่มที่ตอบแบบสอบถาม ตอบแบบสอบถามได้ในระดับน้อย ไปได้แก่ รูปแบบการตอบแบบสอบถาม ความยาวของแบบสอบถาม สีของหมึกพิมพ์ สีของกระดาษพิมพ์ ในขณะที่กลุ่มที่ไม่ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็น ว่า ลักษณะทั่วไปของแบบสอบถาม และการจัด หน้าและระบบการพิมพ์ เป็นตัวแปรที่กระตุ้นให้กลุ่มที่ไม่ตอบแบบสอบถาม แบบสอบถามในระดับพอ สมควร ส่วนตัวแปรอื่นๆ ไปได้แก่ รูปแบบการตอบแบบสอบถาม ความยาวของแบบสอบถาม สีของ หมึกพิมพ์ สีของกระดาษพิมพ์มีส่วนกระตุ้นให้กลุ่มไม่ตอบ ตอบแบบสอบถามในระดับน้อย

จะเห็นว่า กลุ่มที่ตอบและกลุ่มที่ไม่ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็น เกี่ยวกับตัวแปรด้าน ตัวแบบสอบถามว่า มีส่วนกระตุ้นให้ทั้ง 2 กลุ่ม ตอบแบบสอบถามได้ในระดับน้อยคล้ายคลึงกัน เป็น ส่วนมาก ที่มีความคิดเห็นตรงกันว่า เป็นตัวแปรที่มีส่วนกระตุ้นให้ทั้ง 2 กลุ่ม ตอบแบบสอบถาม ได้ในระดับพอสมควร คือ ตัวแปรการจัดหน้าและระบบการพิมพ์ ส่วนตัวแปรลักษณะทั่วไปของแบบ

สอบถาม ทั้ง 2 กลุ่ม มีความเห็นว่าเป็นตัวแปรที่มีส่วนกระตุ้นให้ทั้ง 2 กลุ่ม ตอบแบบสอบถามได้ในระดับที่แตกต่างกัน คือ กลุ่มตอบเห็นว่า ลักษณะทั่วไปของแบบสอบถาม มีส่วนกระตุ้นให้กลุ่มที่ตอบแบบสอบถาม ตอบแบบสอบถามได้ในระดับมาก แต่กลุ่มที่ไม่ตอบแบบสอบถาม เห็นว่า ลักษณะทั่วไปของแบบสอบถาม มีส่วนกระตุ้นให้กลุ่มที่ไม่ตอบแบบสอบถาม ตอบแบบสอบถามได้ในระดับปานกลางเท่านั้น

ตัวแปรด้านกระบวนการส่งและการจัดเก็บแบบสอบถาม กลุ่มที่ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นว่าเป็นตัวแปรวิธีการส่งและการจัดเก็บแบบสอบถาม มีส่วนกระตุ้นให้กลุ่มที่ตอบแบบสอบถาม ตอบแบบสอบถามได้ในระดับมากที่สุด ส่วนตัวแปรการเตือนและการติดตาม มีส่วนกระตุ้นให้ตอบในระดับน้อย ในขณะที่กลุ่มที่ไม่ตอบแบบสอบถาม มีความเห็นว่าเป็นตัวแปรวิธีการส่งและการจัดเก็บแบบสอบถาม มีส่วนกระตุ้นให้กลุ่มที่ไม่ตอบแบบสอบถาม ตอบแบบสอบถามได้ในระดับมากเท่านั้น ส่วนตัวแปรการเตือนและการติดตาม มีส่วนกระตุ้นให้กลุ่มที่ไม่ตอบแบบสอบถาม ตอบแบบสอบถามได้ในระดับน้อย เช่นกัน

จะเห็นว่า ทั้ง 2 กลุ่มมีความคิดเห็นตรงกันว่า ตัวแปรการเตือนและการติดตาม มีส่วนกระตุ้นให้ทั้ง 2 กลุ่มตอบแบบสอบถามได้ในระดับน้อยเท่านั้น และทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันว่า วิธีการส่งและการจัดเก็บแบบสอบถาม เป็นตัวแปรที่กระตุ้นให้ตอบแบบสอบถามได้ในระดับที่แตกต่างกัน

ตัวแปรด้านการสร้างความไว้วางใจให้กับผู้ตอบแบบสอบถาม กลุ่มที่ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นว่าเป็นตัวแปรในจดหมายนำ มีส่วนกระตุ้นกลุ่มที่ตอบแบบสอบถาม ให้ตอบแบบสอบถามได้ในระดับพอสมควร ส่วนตัวแปร การแจ้งให้ทราบล่วงหน้า ข้อมูลที่ถาม การทำให้สิ่งตอบแทนเป็นตัวแปรที่กระตุ้นให้กลุ่มที่ตอบแบบสอบถาม ตอบแบบสอบถามได้ในระดับน้อย ในขณะที่กลุ่มที่ไม่ตอบแบบสอบถาม เห็นว่าเป็นตัวแปร การแจ้งให้ทราบล่วงหน้า ข้อมูลที่ถาม ตัวแปรในจดหมายนำ กระตุ้นให้กลุ่มที่ไม่ตอบแบบสอบถาม ตอบแบบสอบถามในระดับน้อย ส่วนตัวแปร การทำให้สิ่งตอบแทน กระตุ้นให้กลุ่มที่ไม่ตอบแบบสอบถาม ตอบแบบสอบถามได้ในระดับน้อยที่สุด

จะเห็นว่า ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวแปรด้านการสร้างความไว้วางใจ

ให้กับผู้ตอบแบบสอบถาม ที่มีส่วนกระตุ้นผู้ตอบให้ตอบแบบสอบถามกลับคืนในระดับน้อย ตรงกันคือ การแจ้งให้ทราบล่วงหน้าและข้อมูลที่ถาม ส่วนตัวแปรในจดหมายนำและการให้สิ่งตอบแทน ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นว่าเป็นตัวแปรที่มีส่วนกระตุ้นให้ผู้ตอบ ตอบแบบสอบถามกลับคืนในระดับที่แตกต่างกัน

โดยสรุป ตัวแปรที่กลุ่มตอบและกลุ่มไม่ตอบ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นตรงกันว่า เป็นตัวแปรที่มีส่วนกระตุ้นให้ผู้ตอบ ตอบแบบสอบถามได้ในระดับพอสมควร ได้แก่ ตัวแปรด้านตัวแบบสอบถาม เช่น การจัดหน้าและระบบการพิมพ์ ตัวแปรที่กระตุ้นให้ตอบแบบสอบถามได้ในระดับน้อย ได้แก่ ตัวแปรด้านตัวแบบสอบถาม เช่น รูปแบบการตอบแบบสอบถาม ความยาวของแบบสอบถาม สีของหมึกพิมพ์ สีของกระดาษพิมพ์ ด้านกระบวนการส่งและการจัดเก็บแบบสอบถาม เช่น การเตือน การติดตาม ด้านการสร้างควมไว้วางใจให้กับผู้ตอบแบบสอบถาม คือ ข้อมูลที่ถาม

ตัวแปรนอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้วนี้ ทั้ง 2 กลุ่มมีความคิดเห็นว่าเป็นตัวแปรที่มีส่วนกระตุ้นผู้ตอบ ให้ตอบแบบสอบถามในระดับที่แตกต่างกัน กล่าวคือ ด้านตัวแบบสอบถาม ได้แก่ ลักษณะทั่วไปของแบบสอบถาม ซึ่งกลุ่มตอบมีความเห็นว่า เป็นตัวแปรที่กระตุ้นกลุ่มตอบ ให้ตอบแบบสอบถามได้ในระดับมาก ในขณะที่กลุ่มไม่ตอบ เห็นว่าเป็นตัวแปรที่กระตุ้นกลุ่มไม่ตอบ ให้ตอบแบบสอบถามในระดับพอสมควร ด้านกระบวนการส่งและการจัดเก็บแบบสอบถาม ได้แก่ วิธีการส่งและการจัดเก็บแบบสอบถาม กลุ่มตอบเห็นว่า เป็นตัวแปรที่กระตุ้นกลุ่มตอบ ให้ตอบแบบสอบถามได้ในระดับมากที่สุด ในขณะที่กลุ่มไม่ตอบ เห็นว่าเป็นตัวแปรที่กระตุ้นให้กลุ่มไม่ตอบ ตอบแบบสอบถามในระดับมากเท่านั้น ด้านการสร้างควมไว้วางใจให้กับผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ตัวแปรในจดหมายนำ กลุ่มตอบ เห็นว่าเป็นตัวแปรที่กระตุ้นกลุ่มตอบ ให้ตอบแบบสอบถามได้ในระดับพอสมควร แต่กลุ่มไม่ตอบ เห็นว่าเป็นตัวแปรที่กระตุ้นกลุ่มไม่ตอบ ให้ตอบแบบสอบถามได้ในระดับน้อย และการให้สิ่งตอบแทน กลุ่มตอบเห็นว่า เป็นตัวแปรที่กระตุ้นกลุ่มตอบ ให้ตอบแบบสอบถามในระดับน้อย แต่กลุ่มไม่ตอบเห็นว่า เป็นตัวแปรที่กระตุ้นให้กลุ่มไม่ตอบ ตอบแบบสอบถามในระดับน้อยที่สุด

ตารางที่ 3 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรในสมการจำแนกครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร
กลุ่มที่ตอบกับกลุ่มที่ไม่ตอบแบบสอบถามที่ส่งทางไปรษณีย์

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปร
1. วิธีการส่งและการจัดเก็บแบบสอบถาม	.5938
2. การติดตาม	-.4683
3. ตัวแปรในจดหมายนำ	.4214
4. การจัดหน้าและระบบการพิมพ์	-.3993
5. การเตือน	.2590
6. รูปแบบการตอบแบบสอบถาม	.2490
7. การให้สิ่งตอบแทน	.2151
8. การได้รับแบบสอบถาม	.1942
9. การแจ้งให้ทราบล่วงหน้า	-.1435
10. ความยาวของแบบสอบถาม	.1319
11. เจตคติต่อการวิจัยแบบสำรวจด้วยแบบสอบถาม	.0998
12. ประสบการณ์การวิจัย	.0985
13. ภูมิลำเนาเดิม(จังหวัดที่เกิด)	.0945
14. อายุ	.0944
15. วุฒิการศึกษาสูงสุด	.0824
16. ประสบการณ์ด้านการปฏิบัติงาน	.0658
17. การตอบกลับแบบสอบถาม	.0604
18. ข้อมูลที่ถาม	.0381
19. ลักษณะทั่วไปของแบบสอบถาม	-.0333
20. สีกระดาษ(แบบสอบถาม)	.0331
21. สีหมึกพิมพ์	-.0305

หมายเหตุ ค่าที่ขีดเส้นใต้ เป็นค่าที่มีนัยสำคัญเด่น

$$\lambda = .4964$$

$$w^2 = .3317$$

$$d < .01$$

จากตารางที่ 3 เขียนสมการจำแนกกลุ่มครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร กลุ่มที่ตอบกับกลุ่มที่ไม่ตอบแบบสอบถามที่ส่งทางไปรษณีย์ได้ดังนี้

$$\begin{aligned} Z = & .594SE - .468FO + .421PL - .399LA + .259REM + .249ANS \\ & +.215REW + .194R - .144T + .132L + .100ATT \\ & + .099RS + .095BIR + .094AGE + .082EDU - .066EXP \\ & + .060RE - .038DAT - .033G + .033PC - .031IC \end{aligned}$$

สมการนี้เมื่อทดสอบนัยสำคัญแล้วพบว่า $\chi^2 = 146.10$ $df=21$ ซึ่งมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 สรุปได้ว่าสมการนี้ มีอำนาจจำแนกกลุ่มได้ และสมการมีส่วนในการจำแนกความแตกต่างของกลุ่มได้ ประมาณร้อยละ 33.17 ($\eta^2 = .3317$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสามารถจำแนกกลุ่มได้ถูกต้องร้อยละ 77.87 และค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่มจากสมการจำแนก (Group Centroids) มีค่าเท่ากับ .4998 และ -.9565

เมื่อพิจารณาตัวแปรในสมการจำแนก ที่มีน้ำหนักตั้งแต่ประมาณครึ่งหนึ่งของน้ำหนักตัวแปรที่มีค่ามากที่สุด (ไม่คิดเครื่องหมาย) จะเห็นว่า ตัวแปรที่ให้ค่าน้ำหนักในการจำแนกสูงที่สุด ที่จะนำมาพิจารณาในการแยกกลุ่มคือ วิธีการส่งและการจัดเก็บแบบสอบถาม การติดตามตัวแปรในจดหมายนำ การจัดหน้า (Lay out) และระบบการพิมพ์ ซึ่งให้ค่าน้ำหนักในการจำแนกเป็น .594, -.468, .421, -.399 ตามลำดับ

เมื่อนำน้ำหนักของตัวแปรดังกล่าว ไปเทียบกับค่าเฉลี่ยที่ได้จากสมการจำแนกของแต่ละกลุ่ม (Group Centroids) จะเห็นว่าวิธีการส่งและการจัดเก็บแบบสอบถาม ตัวแปรในจดหมายนำ เป็นตัวแปรที่มีแนวโน้มเป็นลักษณะของ กลุ่มที่ตอบแบบสอบถามที่ส่งทางไปรษณีย์ ส่วนการติดตามและการจัดหน้า (Lay out) และระบบการพิมพ์ เป็นตัวแปรที่มีแนวโน้มเป็นลักษณะของกลุ่มที่ไม่ตอบแบบสอบถามที่ส่งทางไปรษณีย์ หรืออาจกล่าวได้ว่า ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร กลุ่มที่ไม่ตอบแบบสอบถามที่ส่งทางไปรษณีย์ส่วนมาก มีความคิดเห็นและรับรู้ว่ แบบสอบถามควร

มีการจัดหน้า (Lay out) และใช้ระบบการพิมพ์มากกว่ากลุ่มที่ตอบแบบสอบถาม ผู้ส่งแบบสอบถาม ต้องมีการติดตามแบบสอบถาม เพื่อกระตุ้นให้ประชากรกลุ่มที่ไม่ตอบแบบสอบถาม ตอบแบบสอบถามกลับคืนให้มากที่สุด

สำหรับกลุ่มที่ตอบแบบสอบถามส่วนมาก มีความคิดเห็น เกี่ยวกับตัวแปรที่มีส่วนกระตุ้นให้ผู้ตอบ แบบสอบถามกลับคืนมาว่า วิธีการส่งและการจัดเก็บแบบสอบถาม กับตัวแปรในจดหมายนำ เป็นตัวแปรที่สำคัญที่สุด ที่กระตุ้นให้กลุ่มที่ตอบแบบสอบถาม ตอบแบบสอบถามกลับคืนได้มากที่สุด

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นที่เกี่ยวกับตัวแปรด้าน กระบวนการส่งและการจัดเก็บแบบสอบถาม การติดตาม ตัวแปรในจดหมายนำ การจัดหน้าและระบบการพิมพ์ ที่มีส่วนกระตุ้นให้ผู้ตอบแบบสอบถาม ตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร กลุ่มที่ตอบกับกลุ่มที่ไม่ตอบแบบสอบถาม ที่ส่งทางไปรษณีย์ ปรากฏผล ในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นที่เกี่ยวกับตัวแปรด้าน กระบวนการส่งและการจัดเก็บแบบสอบถาม การติดตาม ตัวแปรในจดหมายนำ การจัดหน้าและระบบการพิมพ์ ที่มีส่วนกระตุ้นให้ผู้ตอบแบบสอบถาม ตาม ความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร กลุ่มที่ตอบกับกลุ่มที่ไม่ตอบแบบสอบถาม ที่ส่งทางไปรษณีย์

ตัวแปร	ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร			
	กลุ่มที่ตอบ		กลุ่มที่ไม่ตอบ	
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D
<u>ด้านกระบวนการส่งและการจัดเก็บแบบสอบถาม</u>				
ส่งแบบสอบถามโดยการติดแสตมป์ธรรมดา	4.82	1.20	4.60	1.28
ส่งแบบสอบถามโดยการลงทะเบียน	3.76	1.72	2.98	1.87
ส่งโดยไปรษณีย์ตอบรับ	3.83	1.64	3.04	2.04
ส่งแบบสอบถามไปให้ผู้ตอบที่บ้าน	3.70	1.68	2.49	1.74
ส่งแบบสอบถามไปให้ผู้ตอบที่ทำงาน	4.81	1.22	3.88	1.66
ให้ส่งกลับโดยติดแสตมป์แบบสอบถามให้	4.95	1.36	4.25	1.67
ให้ส่งกลับโดยมีซองและติดแสตมป์ให้	4.76	1.29	4.01	1.56
มีการติดตามแบบสอบถามหลังจากครบกำหนดตอบ	3.73	1.46	3.54	1.61
ติดตามโดยส่งแบบสอบถามครั้งที่ 2 เมื่อไม่ได้รับคำตอบ	3.28	1.53	3.40	1.65
<u>ด้านการสร้างความไว้วางใจให้กับผู้ตอบแบบสอบถาม</u>				
มีจดหมายนำส่งไปพร้อมกับแบบสอบถาม โดยระบุ				
หน่วยงานที่สนับสนุนงานวิจัยและเกี่ยวข้องกับผู้วิจัย	4.43	1.28	3.99	1.37
หน่วยงานที่สนับสนุนงานวิจัยมีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้ตอบ	4.32	1.38	3.89	1.53
การจำหน่ายของที่เจาะจงตัวผู้ตอบ	4.83	1.17	4.19	1.42

ตารางที่ 4(ต่อ) ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นที่เกี่ยวกับตัวแปรด้าน กระบวนการส่งและการจัดเก็บแบบสอบถาม การติดตาม ตัวแปรในจดหมายนำ การจัดหน้าและระบบการพิมพ์ ที่มีส่วนกระตุ้นให้ผู้ตอบ ตอบแบบสอบถาม ตาม ความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร กลุ่มที่ตอบกับกลุ่มที่ไม่ตอบแบบสอบถาม ที่ส่งทางไปรษณีย์

ตัวแปร	ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร			
	กลุ่มที่ตอบ		กลุ่มที่ไม่ตอบ	
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D
การลงลายมือชื่อของผู้วิจัยด้วยลายเซ็นจริง	4.36	1.42	3.93	1.37
การลงลายมือชื่อของผู้วิจัยด้วยลายเซ็นแบบอักษระนา	3.66	1.27	3.17	1.22
คำขอร้องให้ช่วยตอบแบบสอบถาม เพื่อประโยชน์ต่อสังคม	4.84	1.15	4.02	1.42
คำขอร้องให้ช่วยตอบแบบสอบถาม เพื่อประโยชน์ต่อผู้ตอบ	4.02	1.26	3.55	1.34
การให้คำมั่นสัญญาว่าจะปิดบังชื่อผู้ตอบ	4.05	1.46	3.86	1.40
มีการกำหนดวันส่งกลับที่แน่นอน	4.07	1.38	3.27	1.55
ให้ผู้ตอบส่งกลับตามสะดวก	4.22	1.33	3.99	1.34
มีการแจ้งวัตถุประสงค์การวิจัย	5.13	.98	4.44	1.23
มีการแจ้งประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	5.03	1.12	4.29	1.45
ผู้วิจัยให้สัญญาว่าจะสงบทคัตย่องานวิจัยไปให้	4.32	1.67	3.30	1.69
ผู้วิจัยให้สัญญาว่าจะส่งสิ่งตอบแทนไปให้ เป็นสินน้ำใจ	2.38	1.43	2.12	1.21
ด้านตัวแบบสอบถาม				
ใช้ระบบการพิมพ์จากโรงพิมพ์	4.50	1.48	4.81	1.34
พิมพ์ลงไขแล้วอัดสำเนา	4.15	1.28	3.84	1.43
มีการจัดหน้า(Lay out)	4.66	1.24	4.78	1.27

จากตารางที่ 4 จะเห็นว่า ตัวแปรด้านกระบวนการส่งและการจัดเก็บแบบสอบถาม เป็นตัวแปรที่มีแนวโน้มเป็นลักษณะของกลุ่มที่ตอบแบบสอบถาม ซึ่งตัวแปรที่มีส่วนกระตุ้นกลุ่มที่ตอบแบบสอบถาม ให้ตอบแบบสอบถามได้ในระดับพอสมควร ได้แก่ วิธีการส่งแบบสอบถามโดยการติดแสตมป์ธรรมดา ส่งแบบสอบถามไปให้ผู้ตอบที่ทำงาน และให้ผู้ตอบส่งแบบสอบถามกลับคืนโดยติดแสตมป์แบบสอบถามให้ หรือให้ส่งแบบสอบถามกลับคืนโดยมีซองและติดแสตมป์ให้ก็ได้ ส่วนวิธีการส่งโดยการลงทะเบียน ส่งโดยไปรษณีย์ตอบรับ และส่งไปให้ผู้ตอบที่บ้าน มีส่วนกระตุ้นกลุ่มที่ตอบแบบสอบถาม ตอบแบบสอบถามได้ในระดับน้อย

ส่วนตัวแปรการติดตาม ซึ่งเป็นตัวแปรที่มีน้ำหนัก ในการจำแนกครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานครกลุ่มตอบและกลุ่มไม่ตอบสูง รองลงมา และมีแนวโน้มเป็นลักษณะของกลุ่มที่ไม่ตอบแบบสอบถามมากกว่ากลุ่มตอบ พบว่า การติดตามแบบสอบถามด้วยเทคนิคต่างๆ หลังจากครบกำหนดตอบแบบสอบถาม หรือติดตามแบบสอบถามโดยการส่งแบบสอบถามเป็นครั้งที่ 2 ไปให้ผู้ตอบ เมื่อไม่ได้รับคำตอบ เป็นตัวแปรที่กระตุ้นให้กลุ่มไม่ตอบ ตอบแบบสอบถามได้ในระดับน้อย

ตัวแปรด้านการสร้างความไว้วางใจกับผู้ตอบ เป็นตัวแปรที่มีน้ำหนัก ในการจำแนกครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานครกลุ่มตอบและกลุ่มไม่ตอบสูง รองลงมา จากการติดตาม และมีแนวโน้มเป็นลักษณะของของกลุ่มตอบมากกว่ากลุ่มไม่ตอบ แสดงว่า กลุ่มตอบรับรู้ว่าในจดหมายนำ ที่ส่งไปพร้อมกับแบบสอบถาม ควรแจ้งวัตถุประสงค์การวิจัย และแจ้งประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย อยู่ในระดับมากกว่ากลุ่มตอบซึ่งแต่ละคนมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน ส่วนการลงลายมือชื่อของผู้วิจัยด้วยลายเซ็นแบบอัดสำเนา กลุ่มตอบเห็นว่า เป็นตัวแปรที่กระตุ้นกลุ่มตอบ ให้ตอบแบบสอบถามในระดับน้อย และ การที่ผู้วิจัยให้สัญญาว่าจะส่งแบบสอบถามไปให้เป็นสินน้ำใจ ก็เป็นตัวแปรที่กระตุ้นกลุ่มตอบ ให้ตอบแบบสอบถามได้น้อยที่สุด ตัวแปรในจดหมายนำอื่นๆ นอกจากที่กล่าวแล้ว เป็นตัวแปรที่มีส่วนกระตุ้นกลุ่มตอบ ให้ตอบแบบสอบถามได้ในระดับพอสมควร เช่น หน่วยงานที่สนับสนุนงานวิจัยและมีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้วิจัย หน่วยงานที่สนับสนุนงานวิจัยมีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้ตอบ การจำหน่ายของที่เจาะจงตัวผู้ตอบ การลงลายมือชื่อของผู้วิจัยด้วยลายเซ็นจริง คำขอร้องให้ช่วยตอบแบบสอบถามเพื่อประโยชน์ต่อสังคม คำขอร้องให้ช่วยตอบแบบสอบถามเพื่อ

ประโยชน์ต่อผู้ตอบ การทำให้คำมั่นสัญญาว่าจะปิดบังชื่อผู้ตอบ การกำหนดวันส่งกลับที่แน่นอน
ให้ผู้ตอบส่งกลับตามสะดวก ผู้วิจัยให้สัญญาว่าจะสงบทศัตยองงานวิจัยไว้ให้

ตัวแปรการจัดหน้าและระบบการพิมพ์ เป็นตัวแปรที่มีน้ำหนัก ในการจำแนกครูโรงเรียน
มัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร กลุ่มตอบและกลุ่มไม่ตอบได้สูงรองลงมาจากตัวแปรในเจตนา
และมีแนวโน้มเป็นลักษณะของ กลุ่มไม่ตอบแบบสอบถาม แสดงว่า กลุ่มไม่ตอบแบบสอบถาม รับ
รู้ว่า แบบสอบถามที่มีการจัดหน้า (Lay out) และใช้ระบบการพิมพ์จากโรงพิมพ์ มีส่วนกระตุ้น
ให้กลุ่มไม่ตอบ ตอบแบบสอบถามได้ในระดับพอสมควร และมากกว่ากลุ่มตอบ ส่วนการพิมพ์ลงไขแล้ว
อัดสำเนา มีส่วนกระตุ้นกลุ่มไม่ตอบให้ตอบแบบสอบถามได้น้อย

เมื่อวิเคราะห์จำแนกตัวแปร ด้านตัวแบบสอบถาม ด้านกระบวนการส่งและการจัดเก็บ
แบบสอบถาม ด้านการสร้างควมไว้วางใจกับผู้ตอบ และภูมิหลังของผู้ตอบแบบสอบถาม
ได้ผลการวิเคราะห์ ดังต่อไปนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรด้านตัวแบบสอบถาม ในสมการจำแนกครูโรงเรียนมัธยมศึกษา
ในกรุงเทพมหานคร กลุ่มที่ตอบกับกลุ่มที่ไม่ตอบแบบสอบถามที่ส่งทางไปรษณีย์

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปร
1. รูปแบบการตอบแบบสอบถาม	.4541
2. ความยาวของแบบสอบถาม	.5807
3. ลักษณะทั่วไปของแบบสอบถาม	.3686
4. สีของหมึกพิมพ์	.1072
5. สีของกระดาษพิมพ์	.0793
6. การจัดหน้าแบบสอบถาม	-.4714

หมายเหตุ ค่าที่ขีดเส้นใต้ เป็นค่าที่มีน้ำหนักเด่น

$$\lambda = .1360, \quad W^2 = .1197, \quad \alpha < .01$$

จากตารางที่ 5 พบว่าตัวแปรด้านตัวแบบสอบถาม ที่สามารถจำแนกประชากรกลุ่มที่ตอบ และประชากรกลุ่มที่ไม่ตอบแบบสอบถาม ออกจากกันได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 1 มิติ เขียนสมการจำแนกได้ ดังนี้

$$Z = .581L - .471LA + .454ANS + .369G + .107IC + .079PC$$

สมการนี้ เมื่อทดสอบนัยสำคัญแล้วพบว่า $\chi^2 = 51.53$ $df=6$ มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 สรุปได้ว่า สมการนี้มีอำนาจจำแนกกลุ่มได้ และสมการมีส่วนในการจำแนกความแตกต่างของกลุ่มได้ประมาณร้อยละ 11.97 ($W^2=.1197$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

และสามารถจำแนกกลุ่มได้ถูกต้องร้อยละ 66.75 และค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่มจากสมการจำแนก (Group Centroids) มีค่าเท่ากับ .2683 และ -.5045

เมื่อพิจารณาตัวแปรในสมการจำแนก ที่มีค่านี้หนักตั้งแต่ประมาณครึ่งหนึ่งของน้ำหนักตัวแปรที่มีค่ามากที่สุด (ไม่คิดเครื่องหมาย) จะเห็นว่าตัวแปรที่ให้ค่านี้หนัก ในการจำแนกสูงที่สุด ที่จะนำมาพิจารณาในการแยกกลุ่ม คือ ความยาวของแบบสอบถาม การจัดหน้า (Lay out) และระบบการพิมพ์แบบสอบถาม รูปแบบการตอบแบบสอบถาม ลักษณะทั่วไปของแบบสอบถาม ซึ่งให้ค่านี้หนักในการจำแนกเป็น .581, -.471, .454, .369 ตามลำดับ

เมื่อนำน้ำหนักของตัวแปรดังกล่าว ไปเทียบกับค่าเฉลี่ยที่ได้จากสมการจำแนกของแต่ละกลุ่ม (Group Centroids) จะเห็นว่า ความยาวของแบบสอบถาม รูปแบบการตอบแบบสอบถาม และลักษณะทั่วไปของแบบสอบถาม มีแนวโน้มเป็นลักษณะของกลุ่มที่ตอบแบบสอบถามที่ส่งทางไปรษณีย์ ส่วนตัวแปรการจัดหน้า (Lay out) และระบบการพิมพ์ มีแนวโน้มเป็นลักษณะของกลุ่มที่ไม่ตอบแบบสอบถาม กล่าวได้ว่าครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร กลุ่มที่ไม่ตอบแบบสอบถาม ส่วนมากมีความคิดเห็นว่า แบบสอบถามควรมีการจัดหน้า (Lay out) และใช้ระบบการพิมพ์จากโรงพิมพ์ จะได้ดึงดูดใจความสนใจของผู้อ่าน เป็นการผ่อนคลายสายตา และกระตุ้นให้กลุ่มที่ไม่ตอบแบบสอบถาม ต้องการตอบแบบสอบถามมากขึ้น ส่วนกลุ่มที่ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นว่าแบบสอบถามที่จะกระตุ้นให้กลุ่มตอบ ต้องการตอบมากขึ้นนั้น ขึ้นอยู่กับความยาวของแบบสอบถาม รูปแบบการตอบแบบสอบถาม และลักษณะทั่วไปของแบบสอบถาม เป็นสำคัญ โดยที่ แบบสอบถามควรมีความยาวไม่เกิน 4 หน้าสำหรับกระดาษพิมพ์ขนาด A₄ ให้ตอบโดยการกาเครื่องหมาย ลักษณะทั่วไปของแบบสอบถามต้องมีคำชี้แจงชัดเจน เข้าใจง่าย คำถามมีรูปแบบง่าย อ่านง่าย ไม่กำกวม คำตอบอยู่หน้าเดียวกับคำถาม คำถามสอดคล้องกับจุดประสงค์การวิจัย

ตารางที่ 6 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรด้านกระบวนการส่งและการจัดเก็บแบบสอบถาม ในสมการ
จำนวนครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร กลุ่มที่ตอบกับกลุ่มที่ไม่ตอบ
แบบสอบถามที่ส่งทางไปรษณีย์

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปร
1. วิธีการส่งและการจัดเก็บแบบสอบถาม	.9456
2. การเตือน	.4972
3. การติดตาม	-.6899

หมายเหตุ ค่าที่ขีดเส้นใต้ เป็นค่าที่มีนัยสำคัญเด่น

$$\lambda = .2072, \quad \eta^2 = .1716, \quad \alpha < .01$$

จากตารางที่ 6 พบว่า ตัวแปรด้านกระบวนการส่งและการจัดเก็บแบบสอบถาม ที่
สามารถจำแนกกลุ่มที่ตอบแบบสอบถามและกลุ่มที่ไม่ตอบแบบสอบถามได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .01 มี 1 มิติ เขียนสมการจำแนกได้ดังนี้

$$Z = .9456SE - .6899FO + .4972REM$$

สมการนี้ เมื่อทดสอบนัยสำคัญแล้ว พบว่า $\chi^2 = 74.467$ $df = 3$ มีนัยสำคัญ
ที่ระดับ .01 สรุปได้ว่า สมการนี้ มีอำนาจจำแนกกลุ่มได้ และสมการนี้ มีส่วนในการจำแนกความ
แตกต่างของกลุ่มได้ ประมาณร้อยละ 17.16 ($\eta^2 = .1716$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .01 และสามารถจำแนกกลุ่มได้ถูกต้องร้อยละ 68.67 และค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่มจาก

สมการจำแนก(Group Centroids) มีค่าเท่ากับ .3320 และ -.6210

เมื่อพิจารณาตัวแปรในสมการจำแนกที่มีน้ำหนักตั้งแต่ประมาณครึ่งหนึ่งของน้ำหนักตัวแปรที่มีค่ามากที่สุด (ไม่คิดเครื่องหมาย) จะเห็นว่า ตัวแปรที่ให้ค่าน้ำหนักในการจำแนกสูงที่สุด ที่จะนำมาพิจารณา ในการแยกกลุ่มคือ วิธีการส่งและการจัดเก็บแบบสอบถาม การติดตาม และการเตือน ซึ่งให้ค่าน้ำหนักในการจำแนกเป็น .946, -.690, และ .497 ตามลำดับ

เมื่อนำน้ำหนักของตัวแปรดังกล่าว ไปเทียบกับค่าเฉลี่ยที่ได้จากสมการจำแนกของแต่ละกลุ่ม(Group Centroids) จะเห็นว่า วิธีการส่งและการจัดเก็บแบบสอบถาม และ การเตือน เป็นตัวแปรที่มีแนวโน้มเป็นลักษณะของกลุ่มที่ตอบแบบสอบถาม ที่ส่งทางไปรษณีย์ ส่วนการติดตาม เป็นตัวแปรที่มีแนวโน้มเป็นลักษณะของกลุ่มที่ไม่ตอบแบบสอบถาม

กล่าวได้ว่า ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร กลุ่มที่ไม่ตอบแบบสอบถาม ที่ส่งทางไปรษณีย์ รับรู้ว่าการตอบหรือไม่ตอบแบบสอบถามนั้น ขึ้นอยู่กับการติดตามแบบสอบถาม โดยใช้เทคนิควิธีต่างๆของผู้วิจัย ส่วนกลุ่มที่ตอบแบบสอบถาม รับรู้ว่าการส่งและการจัดเก็บแบบสอบถามเป็นเรื่องสำคัญที่สุด ที่จะกระตุ้นให้ผู้ตอบ ตอบแบบสอบถามมากขึ้น โดยที่กลุ่มตอบเห็นว่าให้ส่งแบบสอบถามไปให้กลุ่มตอบโดยการติดแสตมป์ธรรมดา และส่งกลับโดยติดแสตมป์ในแบบสอบถามให้หรือส่งกลับโดยมีซองและติดแสตมป์ให้ก็ได้ การส่งแบบสอบถามให้ส่งไปให้กลุ่มตอบที่ทำงาน นอกจากนี้ควรมีการเตือน ก่อนครบกำหนดส่งแบบสอบถามกลับคืนด้วย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรด้านการสร้างความไว้วางใจกับผู้ตอบแบบสอบถาม
ในสมการจำแนกครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานครกลุ่มที่ตอบกับกลุ่มที่
ไม่ตอบแบบสอบถามที่ส่งทางไปรษณีย์

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปร
1. การแจ้งให้ทราบล่วงหน้า	-.2577
2. ตัวแปรในจดหมายนำ	.8850
3. ข้อมูลที่ถาม	.2179
4. การทำให้สิ่งตอบแทน	.1794

หมายเหตุ ค่าที่ขีดเส้นใต้ เป็นค่าที่มีนัยสำคัญเด่น

$$\lambda = .1544 \quad W^2 = .1337 \quad \alpha < .01$$

จากตารางที่ 7 พบว่าตัวแปรด้านการสร้างความไว้วางใจกับผู้ตอบแบบสอบถาม
สามารถจำแนกประชากรกลุ่มที่ตอบแบบสอบถามและประชากรกลุ่มที่ไม่ตอบแบบสอบถามได้อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 1 มิติ เขียนสมการจำแนกได้ ดังนี้

$$Z = .885PL - .258T + .218DAT + .179REW$$

สมการนี้ เมื่อทดสอบนัยสำคัญแล้ว พบว่า $\chi^2 = 57.14$ $df = 4$ มีนัยสำคัญ
ที่ระดับ .01 สรุปได้ว่า สมการนี้มีอำนาจจำแนกกลุ่มได้ และสมการนี้มีส่วนในการจำแนกความ
แตกต่างของกลุ่มได้ ประมาณร้อยละ 13.37 ($W^2 = .1337$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .01 และสามารถจำแนกกลุ่มได้ถูกต้องร้อยละ 66.17 และค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่มจาก

สมการจําแนก(Group Centroids) มีค่าเท่ากับ $.2849$ และ $-.5391$

เมื่อพิจารณาตัวแปรในสมการจําแนก จะเห็นว่า ตัวแปรที่ให้ค่าน้ําหนักในการจําแนกสูงที่สุด ที่จะนํามาพิจารณา ในการแยกกลุ่มคือ ตัวแปรในจดหมายน้ํา ซึ่งให้ค่าน้ําหนักในการจําแนกเป็น $.8850$ ส่วนตัวแปรอื่นให้ค่าน้ําหนักในการจําแนกต่ำ

เมื่อน้ําหนักของตัวแปรดังกล่าว เปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยที่ได้จากสมการจําแนกของแต่ละกลุ่ม (Group Centroids) จะเห็นว่า ตัวแปรในจดหมายน้ํา มีแนวโน้มเป็นลักษณะของกลุ่มที่ตอบแบบสอบถาม นั่นคือกลุ่มที่ตอบแบบสอบถามรับรู้ว่าตัวแปรในจดหมายน้ํามีส่วนทําให้ผู้ตอบเกิดความไว้วางใจมากพอที่จะตอบแบบสอบถามได้ นั่นคือ ตัวแปรในจดหมายน้ํา มีส่วนกระตุ้นให้กลุ่มที่ตอบแบบสอบถาม ตอบแบบสอบถามกลับคืน มากกว่า กลุ่มที่ไม่ตอบแบบสอบถาม ทั้งนี้ กลุ่มที่ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นว่า ตัวแปรในจดหมายน้ํา ควรประกอบด้วย การแจ้งวัตถุประสงค์การวิจัย การแจ้งประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย อยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ ควรมีคำขอร้องขอให้ช่วยตอบแบบสอบถามเพื่อประโยชน์ของสังคม การจําหน่ายของที่เจาะจงตัวผู้ตอบ ระบุหน่วยงานที่สนับสนุนงานวิจัย และมีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้วิจัย การลงลายมือชื่อผู้วิจัยด้วยลายเซ็นจริง ระบุหน่วยงานที่สนับสนุนงานวิจัยมีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้ตอบ และผู้วิจัยให้สัญญาว่าจะส่งบทความวิจัยไปให้ การให้ผู้ตอบส่งแบบสอบถามกลับคืนตามสะดวก หรือกำหนดวันส่งกลับที่แน่นอน การให้คําน้ําสัญญาว่าจะปิดบังชื่อผู้ตอบ และคำขอร้องขอให้ช่วยตอบแบบสอบถาม เพื่อประโยชน์ต่อผู้ตอบ ในระดับพอสมควร ส่วนการที่ผู้วิจัยให้สัญญาว่าจะส่งสิ่งตอบแทนไปให้ เป็นสินน้ํา จออยู่ในระดับน้อยที่สุด

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรด้านภูมิหลังของผู้ตอบแบบสอบถาม ในสมการจำแนก
ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานครกลุ่มที่ตอบกับกลุ่มที่ไม่ตอบแบบสอบ
ถามที่ส่งทางไปรษณีย์

อันดับที่	ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปร
1.	อายุ	.2793
2.	ภูมิลำเนาเดิม (จังหวัดที่เกิด)	.1306
3.	ระดับการศึกษาสูงสุด	.1942
4.	ประสบการณ์ด้านการปฏิบัติงาน	.0943
5.	การได้รับแบบสอบถามในรอบปีที่ผ่านมา (ต.ค.35- ก.ย.36)	.6861
6.	การตอบกลับแบบสอบถามในรอบปีที่ผ่านมา (ต.ค.35- ก.ย.36)	.1148
7.	ประสบการณ์การวิจัย	-.0909
8.	เจตคติต่อการวิจัยแบบสำรวจด้วย แบบสอบถามที่ส่งทางไปรษณีย์	.4734

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หมายเหตุ ค่าที่ขีดเส้นใต้ เป็นค่าที่มีนัยสำคัญ

$$\lambda = .1062, \quad \chi^2 = .0960, \quad \alpha < .01$$

จากตารางที่ 8 พบว่า ตัวแปรด้านภูมิหลังของผู้ตอบที่สามารถจำแนก ประชากรกลุ่มที่ตอบกับกลุ่มที่ไม่ตอบแบบสอบถามได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 มี 1 มิติ เขียนสมการจำแนก ได้ดังนี้

$$Z = .686R + .473ATT + .279AGE + .194EDU + .131BIR + .115RE + .094EXP - .091RS$$

สมการนี้ เมื่อทดสอบนัยสำคัญแล้ว พบว่า $\chi^2 = 38.86$ $df = 8$ มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 สรุปได้ว่า สมการนี้มีอำนาจจำแนกกลุ่มได้ และสมการนี้มีส่วนในการจำแนกความแตกต่างของกลุ่มได้ ประมาณร้อยละ 9.60 ($\eta^2 = .0960$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสามารถจำแนกกลุ่มได้ถูกต้องร้อยละ 63.17 และค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่มจากสมการจำแนก (Group Centroids) มีค่าเท่ากับ .2321 และ -.4553

เมื่อพิจารณาตัวแปรในสมการจำแนก ที่มีน้ำหนักตั้งแต่ประมาณครึ่งหนึ่งของน้ำหนักตัวแปรที่มีค่ามากที่สุด (ไม่คิดเครื่องหมาย) จะเห็นว่า ตัวแปรที่ให้ค่าน้ำหนักในการจำแนกสูงที่สุดที่สุดที่จะนำมาพิจารณาในการแยกกลุ่ม คือ การได้รับแบบสอบถามในรอบปีที่ผ่านมา (ต.ค.35-ก.ย.36) เจตคติต่อการวิจัยแบบสำรวจด้วยแบบสอบถามที่ส่งทางไปรษณีย์ อายุ ซึ่งให้ค่าน้ำหนักในการจำแนกเป็น .686, .473, .279 ตามลำดับ ส่วนตัวแปรอื่นให้ค่าน้ำหนักในการจำแนกต่ำ

เมื่อนำน้ำหนักของตัวแปรดังกล่าว ไปเทียบกับค่าเฉลี่ยที่ได้จากสมการจำแนกของแต่ละกลุ่ม (Group Centroids) จะเห็นว่า การได้รับแบบสอบถามในรอบปีที่ผ่านมา (ต.ค.35-ก.ย.36) เจตคติต่อการวิจัยแบบสำรวจด้วยแบบสอบถามที่ส่งทางไปรษณีย์ อายุ มีแนวโน้มเป็นลักษณะของกลุ่มที่ตอบแบบสอบถามที่ส่งทางไปรษณีย์ กล่าวได้ว่า ครูจริงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร กลุ่มที่ตอบแบบสอบถามที่ส่งทางไปรษณีย์ส่วนมาก ระบุว่าในรอบปีที่ผ่านมาตนได้รับแบบสอบถามที่ส่งทางไปรษณีย์มากกว่ากลุ่มที่ไม่ตอบแบบสอบถาม และเป็นผู้มีเจตคติต่อการวิจัยแบบสำรวจด้วยแบบสอบถามดีกว่า กลุ่มที่ไม่ตอบแบบสอบถาม และกลุ่มตอบมีอายุเฉลี่ยอยู่ในช่วงที่เรียกได้ว่า เป็นช่วงอายุที่ชอบศึกษาหาความรู้มากกว่ากลุ่มที่ไม่ตอบ จึงมีส่วนกระตุ้นให้ตอบกลับแบบสอบถามได้มากกว่ากลุ่มที่ไม่ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำวิจัยหรือวิทยานิพนธ์ การทำวิจัยหรือวิทยานิพนธ์ประเภทสำรวจโดยใช้แบบสอบถามที่ส่งทางไปรษณีย์ สาเหตุของการไม่ตอบแบบสอบถามที่ส่งทางไปรษณีย์เพื่อการวิจัยหรือวิทยานิพนธ์

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำวิจัยหรือวิทยานิพนธ์

กลุ่มที่ตอบกับกลุ่มที่ไม่ตอบแบบสอบถามที่ส่งทางไปรษณีย์ ส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำวิจัยหรือวิทยานิพนธ์ในด้านบวก กล่าวคือ มีความคิดเห็นว่าคุณควรสนับสนุนและให้ความร่วมมือ (ร้อยละ 74.9) ผลการวิจัยสามารถนำไปใช้ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องได้ (ร้อยละ 53.0) และในด้านลบทั้ง 2 กลุ่มเห็นว่า ผลการวิจัยไม่มีการนำไปใช้ประโยชน์อย่างจริงจัง (ร้อยละ 29.9) อีกร้อยละ 2.7 มีความคิดเห็นว่าการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตไม่มีประโยชน์ นอกจากนี้ทั้ง 2 กลุ่มยังมีความคิดเห็นเพิ่มเติมทั้งด้านบวกและด้านลบ ในด้านบวกเห็นว่า ควรมีการเผยแพร่งานวิจัยหรือวิทยานิพนธ์ของนิสิตไปยังห้องสมุดโรงเรียนมัธยมศึกษาบ้าง หรือทวารสารบทความ ออกประชาสัมพันธ์เสนอผู้มีส่วนเกี่ยวข้องหรือส่งไปตามห้องสมุดโรงเรียนมัธยมศึกษาบ้าง ควรแจ้งผลการวิจัยให้ผู้ตอบทราบว่าได้นำผลวิจัยไปใช้ประโยชน์อะไรบ้าง ควรนำผลวิจัยทดลองใช้แก้ปัญหาในกลุ่มชนเล็กๆก่อน เมื่อเกิดผลดีแล้ว ก็นำออกปฏิบัติจริงกับสังคม ผลการวิจัยควรนำมาแก้ปัญหาให้ผู้ตอบได้ ในด้านลบ กลุ่มตอบมีความเห็นว่า เรื่องที่ทำวิทยานิพนธ์เกิดคุณประโยชน์ไม่เต็มที่และไม่เด่นชัดเท่าที่ควร ได้ข้อมูลไม่ตรงตามสภาพความเป็นจริง ส่วนเรื่องทั้ง 2 กลุ่มมีความคิดเห็นตรงกันในด้านลบ เช่น การทำวิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่มุ่งทำเพื่อให้จบหลักสูตรเท่านั้น และการทำวิทยานิพนธ์เป็นเพียงตำราที่เขียนเพื่อประโยชน์ส่วนตัวเท่านั้น ใช้ภาษายาก คำถามมากเกินไป และเป็นการรบกวนผู้ตอบ

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการทาวิจัยหรือวิทยานิพนธ์ประเภทสารวจ
ด้วยแบบสอบถาม ที่ส่งทางไปรษณีย์

กลุ่มที่ตอบกับกลุ่มที่ไม่ตอบแบบสอบถามที่ส่งทางไปรษณีย์ ส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการทาวิจัยหรือวิทยานิพนธ์ประเภทสารวจ ด้วยแบบสอบถาม ที่ส่งทางไปรษณีย์ ในด้านบวก กล่าวคือ ทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นว่าการทาวิจัยหรือวิทยานิพนธ์ประเภทสารวจ ด้วยแบบสอบถาม ที่ส่งทางไปรษณีย์ เป็นการประหยัดเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่อยู่อย่างกระจัดกระจาย (ร้อยละ 53.8) รองลงมา คือ เป็นการให้ความสะดวกกับผู้ตอบ (ร้อยละ 39.4) ในด้านลบ ทั้ง 2 กลุ่มเห็นว่า การทาวิจัยหรือวิทยานิพนธ์ประเภทสารวจ ด้วยแบบสอบถาม ที่ส่งทางไปรษณีย์เป็นการเพิ่มงานให้กับผู้ตอบ(ร้อยละ 30.1)และผลการวิจัยน่าสงสัยเพราะไม่รู้ว่ใครเป็นผู้ตอบกันแน่(ร้อยละ 18.4)

นอกจากนี้กลุ่มตอบ มีความคิดเห็นเพิ่มเติมว่า ผู้ตอบแบบสอบถามควรมีพื้นฐานหรือประสบการณ์เดิมในความรู้ที่ถาม ทำให้ทราบความต้องการของคนส่วนใหญ่ แบบสอบถามต่างๆ ให้คุณค่าและนำไปประยุกต์ใช้ในการทำงานได้ช่วยให้ผู้ตอบเป็นผู้ทันต่อเหตุการณ์ต่างๆ ที่เคลื่อนไหวทางการศึกษาทุกระดับ เรื่องที่ทำการวิจัยควรเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาของนักเรียน หรือเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติเฉพาะรายอย่างจริงจัง ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นได้เต็มที่ และสามารถค้นคว้าคำตอบจากแหล่งวิทยาการได้ เป็นการทำให้ผู้ตอบได้อ่าน พิจารณาและตอบคำถามที่ตรงจากใจผู้ตอบ ปัญหาที่ผู้วิจัยเสนอมาไม่ได้รับการเหลียวแลและแก้ไข ควรส่งผลการวิจัยให้ผู้ตอบทราบ

ส่วนกลุ่มไม่ตอบ มีความคิดเห็นว่าการส่งทางไปรษณีย์ไม่เหมาะสมควรจะติดต่อกัน ส่วนตัวจะดีกว่า ควรแนบแบบสอบถามไปส่งเอง แล้วใช้เวลา 1-2 สัปดาห์ แล้วตามเก็บเอง อยากให้มาคุยกันมากกว่าบางที่คุยกัน 20 นาที จะได้ข้อมูลที่เป็นจริงมากกว่า

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการไม่ตอบแบบสอบถามที่ส่ง
ทางไปรษณีย์ เพื่อการวิจัยหรือวิทยานิพนธ์

กลุ่มที่ตอบกับกลุ่มที่ไม่ตอบแบบสอบถามที่ส่งทางไปรษณีย์ ส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการไม่ตอบแบบสอบถามที่ส่งทางไปรษณีย์ เพื่อการวิจัยหรือทำวิทยานิพนธ์ ตรงกันมากที่สุด คือ แบบสอบถามส่งมาถึงในระยะเวลาที่มีภารกิจมาก (ร้อยละ 70.5) รองลงมา คือ การลืมตอบ (ร้อยละ 53.0) ไม่เห็นความสำคัญของการวิจัยหรือการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิต (ร้อยละ 42.3) และไม่มีเวลาสนใจหัวข้อเรื่องที่ถาม (ร้อยละ 35.4) นอกจากนี้ ทั้ง 2 กลุ่มยังมีความคิดเห็นเพิ่มเติม สรุปได้ดังนี้

กลุ่มที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนมากมีความคิดเห็นว่า คำถามมีมากเกินไป ภาษาเข้าใจยาก คำถามวกวน ไม่ชัดเจน (ร้อยละ 4.5) ผู้ตอบไม่เห็นประโยชน์ (ร้อยละ 1.9) น่าเบื่อ ไม่อยากทำ (ร้อยละ 1.5) ไม่ใช้ภารกิจของตัวเอง ขาดน้ำใจ (ร้อยละ 1.5) คิดว่าเมื่อตอบไปแล้วไม่มีผลอะไรสะท้อนกลับทั้งต่อตนเองและสังคม (ร้อยละ 1.1) ส่งแบบสอบถามมาแล้วช้าแล้วกำหนดวันส่งรีบด่วน (ร้อยละ 0.4) ผู้ตอบไม่สะดวกในการส่งคืน (ร้อยละ 0.8) ผู้ตอบทำแบบสอบถามหาย (ร้อยละ 0.8) ผู้ตอบไม่ทราบประวัติผู้ทำวิจัย ในขณะที่ผู้ทำวิจัยออกแบบสอบถามประวัติของผู้ตอบเพียงฝ่ายเดียว (ร้อยละ 0.4) ทั้งนี้ กลุ่มที่ไม่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ ก็มีความคิดเห็นตรงกัน

เมื่อพิจารณาถึงสาเหตุต่างๆ ที่กล่าวมาข้างต้น พอจะจำแนกได้ว่า สาเหตุของการไม่ตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยหรือการทำวิทยานิพนธ์ คือ เจตคติต่อแบบสอบถามของผู้ตอบ ตัวแบบสอบถาม กระบวนการส่งและการจัดเก็บแบบสอบถาม ซึ่งต้องอำนวยความสะดวกให้กับผู้ตอบ การเห็นประโยชน์ที่จะได้รับจากการตอบแบบสอบถาม หรือการเห็นประโยชน์ที่เกิดจากผลการวิจัยทั้งต่อตนเองและสังคม แบบสอบถามสูญหาย แบบสอบถามไม่ถึงมือผู้รับ เนื่องจากการย้ายเกษียณอายุราชการ ลาออก ถึงแก่กรรม และสาเหตุสุดท้ายที่น่าสนใจคือ การที่ผู้ตอบไม่ทราบประวัติของผู้ทำวิจัย ในขณะที่ผู้ทำวิจัยออกแบบสอบถามประวัติของผู้ตอบ และการขาดน้ำใจของผู้ตอบ

สรุป ผลการวิเคราะห์งานประเภท โดยวิธีวิเคราะห์ตรงและวิธีวิเคราะห์แต่ละ
 ตัวประกอบ พบว่า ตัวแปรสำคัญที่สามารถจำแนกครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร
 กลุ่มที่ตอบกับกลุ่มที่ไม่ตอบแบบสอบถาม ที่ส่งทางไปรษณีย์ มี 4 ตัวแปร เรียงตามลำดับตัวแปรที่มี
 คำนวณในสมการจำแนกสูง ได้แก่ วิธีการส่งและการจัดเก็บแบบสอบถาม การติดตาม ตัวแปร
 ในจดหมายนำ การจัดหน้าและระบบการพิมพ์ นอกจากนี้ จากการวิเคราะห์แต่ละตัวประกอบ
 ยังพบว่า มีตัวแปรสำคัญรองลงมาอีก 7 ตัวแปร เรียงตามลำดับ ดังนี้ การเตือน รูปแบบการตอบ
 แบบสอบถาม การได้รับแบบสอบถามในรอบปีที่ผ่านมา ความยาวของแบบสอบถาม และเจตคติ
 ต่อการวิจัยแบบสำรวจด้วยแบบสอบถามที่ส่งทางไปรษณีย์ อายุ ลักษณะทั่วไปของแบบสอบถาม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย